ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

17 Μάη, Παγκόσμια Ημέρα κατά της Ομοφοβίας, Αμφιφοβίας και Τρανσφοβίας, η ΑΝΤΑΡΣΥΑ δημοσιοποιεί δέκα σημεία-θέσεις της για την απελευθέρωση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων

Δέκα σημεία της ΑΝΤΑΡΣΥΑ για την απελευθέρωση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων

ΘΕΣΗ 1: Ο καπιταλισμός γεννάει την καταπίεση των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων

Οι σεξουαλικές παρενοχλήσεις, οι βιασμοί, οι γυναικοκτονίες είναι καθημερινότητα. Ο εργασιακός μεσαίωνας που έχει επιβληθεί χτυπάει ακόμα περισσότερο τις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα. Είναι χαρακτηριστικό πως το δικαίωμα στη μητρότητα αμφισβητείται, χωρίς καμία προστασία της από την εργοδοτική αυθαιρεσία, η ανασφάλιστη και μαύρη εργασία σημειώνει τα μεγαλύτερα ποσοστά στις γυναίκες και ειδικά τις μετανάστριες, ενώ η “αποκάλυψη” του σεξουαλικού προσανατολισμού σε χώρο εργασίας μπορεί να σημάνει από χλευασμό και υποτίμηση μέχρι απόλυση και αποκλεισμό. Και φυσικά ακόμη χειρότερο είναι το τοπίο για **τα τρανς άτομα που σχεδόν εξολοκλήρου αποκλείονται από την εργασία,** ακόμα και από την εκπαίδευση, ενώ συναντούν τεράστιες δυσκολίες ακόμη και στο να αποκτήσουν ταυτότητα, αντιμετωπίζοντας από ταξικούς μέχρι κάθε είδους γραφειοκρατικούς φραγμούς.

ΘΕΣΗ 2: Η καταβαράθρωση των δομών κοινωνικής πρόνοιας-φροντίδας επαναφέρει στη «σφαίρα του σπιτιού» ακόμα μεγαλύτερο κομμάτι της αναπαραγωγής της εργατικής τάξης (π.χ. φροντίδα παιδιών και ηλικιωμένων), με τις γυναίκες να χρεώνονται στην πλειοψηφία των περιπτώσεων την εξυπηρέτηση των αναγκών αυτών αλλά και των οικιακών

εργασιών.

ΘΕΣΗ 3: Σε παγκόσμια κλίμακα παρατηρείται μια προσπάθεια αντεπίθεσης των αντιδραστικών και ακροδεξιών ιδεών υπό τη μορφή της επιστροφής στις παραδοσιακές αξίες και στον θεσμό της οικογένειας. Σε μια σειρά από χώρες επιχειρείται η **αποστέρηση των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων των γυναικών** (βλ. Πολωνία), ενώ ακόμα και στην Ελλάδα δεν έλειψε η ανάδυση νεοσκοταδιστικών ρευμάτων, όπως η καμπάνια **«Αφήστε με να ζήσω»** ή το διαβόητο αντιδραστικό και μισογύνικο **συνέδριο γονιμότητας** που τρομοκρατούσε τις γυναίκες πως η καριέρα τις αποσπά από την τεκνοποίηση. Λίγους μήνες μετά την ακύρωσή του η κυβέρνηση της ΝΔ, μέσω του Υπουργείου Παιδείας και του Ινστιτούτου Εκπαιδευτικής Πολιτικής, επανήλθε με την έγκριση του **αντιεπιστημονικού προγράμματος της «Προγεννητική Αγωγής»** με τα της «εκπαιδευτικά» βίντεο που βασίζονται στο αντιδραστικό δόγμα του «αγέννητου παιδιού», γεγονός που δείχνει την επιμονή της Κυβέρνησης και συγκεκριμένων ακροδεξιών κύκλων στην επαναφορά του τριπτύχου Πατρίς-Θρησκεία-Οικογένεια. Ιδιαίτερη θέση δίπλα στα παραπάνω είχε η ψήφιση της **αντιδραστικής μεταρρύθμισης του οικογενειακού δικαίου (νόμος Τσιάρα για την συνεπιμέλεια),** ο οποίος εγκλωβίζει τις γυναίκες σε κακοποιητικούς γάμους και ιδίως τις φτωχότερες από αυτές, για την οποία μεταρρύθμιση τον δρόμο έστρωσαν τα διάφορα λόμπι «ενεργών μπαμπάδων».

ΘΕΣΗ 4: Από τα πιο έκδηλα παραδείγματα έντασης της **κακοποίησης των γυναικών και διακρίσεων στο πλαίσιο του καπιταλισμού υπήρξε η περίοδος του lockdown και της αναγκαστικής παραμονής στο σπίτι.** Η κρατική και κυβερνητική διαχείριση της πανδημίας πλάι σε όλες τις καταστροφικές συνέπειες για τη ζωή και την καθημερινότητα του λαού, είχε και μια άλλη πλευρά, αυτή της κατακόρυφης αύξησης της βίας κατά των γυναικών, καθώς η αναγκαστική παραμονή στο σπίτι για πολλές γυναίκες και ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα σήμαινε αναγκαστική παραμονή στον ίδιο χώρο για πολλές ώρες με τον κακοποιητή τους. Φυσικά η κυβέρνηση παρά τις κορώνες για αντιμετώπιση τέτοιων φαινομένων ουδέποτε πήρε σοβαρά μέτρα, καθώς άλλωστε αυτού του είδους η βία είναι σύμφυτη με τη συστημική βία. Ταυτόχρονα, η εκτίναξη των ποσοστών ανεργίας, η μονομερής αλλαγή των όρων μιας σύμβασης εργασίας και οι μειώσεις μισθών επηρέασαν τις γυναίκες δυσανάλογα σε σχέση με τους άντρες συναδέλφους τους.

ΘΕΣΗ 5: Από την άλλη η **Ευρωπαϊκή Ένωση** που προσπαθεί να δείχνει ένα πρόσωπο “ελευθερίας”, “δικαιωμάτων”, “δημοκρατίας”, είναι εκείνη που **απελευθέρωσε τις απολύσεις εγκύων,** και παρά τις εξαγγελίες των κρατών μελών της δεν έχει καταφέρει να αποκρύψει την πραγματική αλήθεια: 1 στις 3 γυναίκες στην ΕΕ έχει υποστεί βία στη ζωή της

(με τα ποσοστά να ανεβαίνουν όσον αφορά την ψυχολογική βία, αλλά και την παιδική κακοποίηση). Οι συνθήκες που ανά καιρούς επικαλούνται οι διάφοροι οργανισμοί και φορείς για την ισότητα, οι οποίες προέρχεται από την ΕΕ, αναιρούνται στην πράξη όταν τα κράτη μέλη της υπό τις επιταγές της ασκούν πολιτική φτωχοποίησης και εξαθλίωσης, εντείνοντας τις ανισότητες εν τω συνόλω, πολλώ δε μάλλον απέναντι στις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+. Η ΕΕ παρά τις εξαγγελίες, δεν καταφέρνει ούτε στο πλαίσιό της να εξασφαλίσει το δικαίωμα του ελέγχου των αναπαραγωγικών δικαιωμάτων του ατόμου να είναι στα χέρια του ίδιου του ατόμου με χαρακτηριστικές περιπτώσεις εκείνες της Πολωνίας και της Μάλτας όπου η άμβλωση δεν επιτρέπεται, κι άλλες όπου παρότι η άμβλωση δεν είναι γενικά απαγορευμένη υπάρχει αποθάρρυνση και ακόμα άρνηση επιτέλεσής της από γιατρούς (βλ Ουγγαρία, Ιταλία). Φυσικά η έλλειψη δημοσίων φορέων υποστήριξης σε περιπτώσεις άμβλωσης ή μητρότητας, η υποβάθμιση των συστημάτων υγείας που συντελέστηκε πιο έντονα την περίοδο των μνημονίων σε όλη την Ευρώπη, με τη δημόσια υγεία, πλάι με την εκπαίδευση, να είναι στον πυρήνα της επίθεσης της ΕΕ, οδηγεί σε περισσότερη καταπίεση, έλεγχο των σωμάτων των γυναικών από το κράτος, αλλά ακόμα και επικίνδυνες συνθήκες (βλ παράνομες αμβλώσεις).

ΘΕΣΗ 6: πραγματικότητα, ενώ οι τάσεις της μέσα από το πρίσμα της πανδημίας έδειξαν εμφανώς σημαντικότερο αντίκτυπο στις γυναίκες απ’ ό,τι στους άνδρες. Το ποσοστό απασχόλησης των ανδρών σε ηλικία εργασίας στην ΕΕ ήταν 79% το 2019 και υπερέβαινε το ποσοστό των γυναικών κατά 11,7 ποσοστιαίες μονάδες, ενώ στην **Ελλάδα ήδη πριν από την πανδημία περισσότερο από το 40% των νέων γυναικών ηλικίας 25-34 ετών βρισκόταν στην ανεργία.** Όσον αφορά τη συμμετοχή στην αγορά εργασίας, το ποσοστό των ατόμων που εργάζονται με **καθεστώς μερικής απασχόλησης στην ΕΕ ανέρχεται σε 8% για τους άνδρες και σε 31% για τις γυναίκες** (8,9 εκατομμύρια έναντι 560.000), γεγονός που καταμαρτυρά την ιδιαίτερα επισφαλή θέση στην οποία βρίσκονται οι γυναίκες, είτε λόγω διακρίσεων που αντιμετωπίζουν, είτε λόγω του αυξημένου φόρτου οικιακής εργασίας που αναλαμβάνουν. Αξίζει να αναφερθεί ότι το **χάσμα απασχόλησης είναι ιδιαίτερα υψηλό** στις μόνες μητέρες, τις γυναίκες με ευθύνες παροχής φροντίδας, τις γυναίκες με αναπηρία, τις μετανάστριες και προσφύγισσες, τις γυναίκες χαμηλής εκπαιδευτικής βαθμίδας, τις νέες και ηλικιωμένες γυναίκες, καθώς και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα. Ακόμη, **ο νόμος Χατζηδάκη με τη νομιμοποίηση της διάλυσης του 8ωρου και της διεύρυνσης της τηλεργασίας συμπίεσε ακόμα περισσότερο τις γυναίκες της εργατικής τάξης** που αναλαμβάνουν και το φόρτο των αναπαραγωγικών εργασιών στο σπίτι.

ΘΕΣΗ 7: Ειδικά τα τελευταία δύο χρόνια οι **γυναικοκτονίες** φάνηκε να αυξάνονται, στην

πραγματικότητα όμως πλέον -και λόγω της ανόδου του γυναικείου και του ΛΟΑΤΚΙΑ+ κινήματος- καταγράφονται πολύ συχνότερα ως αυτό που είναι και οχι ως “εγκλήματα πάθους και αγάπης” όπως γινόταν μέχρι πρόσφατα. Το φεμινιστικό κίνημα ανέδειξε την βία κατά των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ+ και την κατονόμασε αναγκάζοντας ακόμα και τα καθεστωτικά ΜΜΕ να την κατανομάσουν κι εκείνα. Οι αριθμοί είναι δραματικοί και μιλούν από μόνοι τους. Μόνο για το 2022 , σύμφωνα με το ελληνικό τμήμα του ευρωπαϊκού παρατηρητηρίου για τη γυναικοκτονία, καταγράφηκαν 25 γυναικοκτονίες και το 2021 31.Επιπλέον, **οι υποθέσεις trafficking της Ηλιούπολης, της 12χρονης από τον Κολωνό, η αποκάλυψη της δράσης του παιδοβιαστή Λιγνάδη,** έκαναν κατάφωρο αυτό που ήταν γνωστό αλλά κανείς δεν παραδεχόταν: την άμεση εμπλοκή του κράτους στις πιο σκοτεινές υποθέσεις σεξουαλικής κακοποίησης και σωματεμπορίας. Η τεράστια προσπάθεια που έγινε (και εξακολουθεί να γίνεται) από πλευράς αστικού συστήματος για τη **συγκάλυψη των κυκλωμάτων πίσω από τις υποθέσεις αυτές, τα οποία έχουν πλοκάμια και βαθιές συνδέσεις με υψηλά ιστάμενα πολιτικά πρόσωπα, την αστυνομία και τη δικαιοσύνη.**

ΘΕΣΗ 8: Τα αστικά κόμματα προβάλλουν έναν αστικό φεμινισμό, που ασχολείται κυρίως με την πρόσβαση περισσότερων γυναικών και ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων σε διευθυντικές και ανώτερες θέσεις στην παραγωγή, ενώ το ζήτημα της βίας το αναδεικνύουν τελείως υποκριτικά έχοντας πλήρη ευθύνη για τη μη ύπαρξη δομών υποστήριξης, αλλά και τη λειτουργία της αστυνομίας ως μηχανισμό αποτροπής καταγγελιών (βλ βιασμός στο ΑΤ Ομόνοιας κ.ο.κ.). Μάλιστα **στελέχη της ΝΔ** με το τρίπτυχο πατρίς-θρησκεία-οικογένεια, τέμνονται με τους κύκλους που φέρνουν καμπάνιες όπως το “αφήστε με ζήσω” και μάλιστα η ίδια η υπουργός παιδείας ήθελε να εντάξει την προγεννητική αγωγή στα σχολεία. Ο **ΣΥΡΙΖΑ** ακολουθεί γραμμή δήθεν υπεράσπισης δικαιωμάτων, έχοντας ασκήσει όμως την ίδια πολιτική με τη ΝΔ σε κεντρικό επίπεδο. Από την άλλη, το **ΜέΡΑ25** ενώ έχει ένα πρόγραμμα πιο συμπεριληπτικό και εντάσσει φεμινιστικά ζητήματα σε αυτό, η συνολική του πρόταση για διαχείριση του συστήματος κάνει σαφές πως δεν μπορεί να χτυπήσει τις πραγματικές ρίζες της καταπίεσης. Τέλος, το **ΚΚΕ** ενώ προβάλλει σε σωστή κατεύθυνση διεκδικήσεις που αφορούν τα δικαιώματα των γυναικών στο πεδίο της εργασίας, αυτές εστιάζουν σχεδόν αποκλειστικά στον μητρικό τους ρόλο και ενίοτε συνδέονται με λογικές υπεράσπισης παραδοσιακών «οικογενειακών αξιών», χαϊδεύοντας τα αυτιά ενός ακροατηρίου που είναι εγκλωβισμένο σε συντηρητικά πρότυπα. Οι θέσεις που υιοθετεί στα ζητήματα φύλου και σεξουαλικού προσανατολισμού είναι κάθε άλλο παρά χειραφετητικές: καταψηφίζει την αναγνώριση της ταυτότητας φύλου των διεμφυλικών ατόμων, αντιδρά στην τεκνοθεσία των ΛΟΑΤΚΙΑ+ ζευγαριών, αποφεύγει να καταψηφίσει τον αντιδραστικό νόμο για τη συνεπιμέλεια κ.ά.

ΘΕΣΗ 9: Από την πλευρά μας **παλεύουμε ώστε:**

Να μπουν ψηλά στην ατζέντα των διεκδικήσεων των πρωτοβάθμιων σωματείων σε ιδιωτικό και δημόσιο τομέα τα αιτήματα των γυναικών, μεταναστριών, ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων.

Η υπεράσπιση των δικαιωμάτων των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ+ ατόμων είναι υπόθεση όλου του εργατικού και νεολαιίστικου κινήματος και μέσα από τους αγώνες της τάξης μας μπορούν να κερδηθούν. Οι απεργιακές κινητοποιήσεις, των τελευταίων ετών, στις 8 Μάρτη δείχνουν το δρόμο.

Παλεύουμε για την **κατάργηση -σε κάθε διάσταση, πολιτική, οικονομική, εργασιακή, αλλά και στο επίπεδο των καθημερινών πρακτικών- κάθε διάκρισης ή ανισότητας που σχετίζεται με το φύλο ή τον σεξουαλικό προσανατολισμό.**

Διεκδικούμε:

• **Ίση αμοιβή για ίση εργασία. Ίσα δικαιώματα για όλες/ους.** Όχι εργασιακές και μισθολογικές διακρίσεις σε βάρος των γυναικών, των εγκύων, των μητέρων. Όχι στον έμφυλο καταμερισμό εργασίας.

• **Προστασία της μητρότητας** με απαγόρευση απολύσεων εγκύων και πληρωμένες άδειες όσο υπάρχουν προβλήματα στην εγκυμοσύνη. Εφαρμογή ειδικών μέτρων προστασίας για τις εργαζόμενες εγκύους, λεχώνες και θηλάζουσες (απαλλαγή από νυχτερινή εργασία και βαριές και ανθυγιεινές εργασίες, εκτίμηση επαγγελματικού κινδύνου, άδειες κ.λπ.). Εξάμηνη άδεια λοχείας. Επίδομα γέννας **σε όλες τις γυναίκες, ντόπιες και μετανάστριες, χωρίς αποκλεισμούς.** Πλήρη προστασία και κατοχύρωση των δικαιωμάτων των εργαζόμενων μητέρων με Δελτίο Παροχής Υπηρεσιών (άδειες, επιδόματα κ.ά.).

• **Μειωμένο ωράριο για όλους τους γονείς** (όχι μόνο τις μητέρες). Άδειες επιμέλειας, φροντίδας, ασθένειας των παιδιών για κάθε γονιό. Επιδόματα για την ανατροφή των παιδιών για όλα τα νοικοκυριά που δεν μπορούν να καλύψουν τις ανάγκες τους.

• **Συλλογικές συμβάσεις εργασίας, αυξήσεις στους μισθούς και τις συντάξεις.** Μόνιμη και σταθερή εργασία για όλες/ους με πλήρη ασφαλιστικά και εργασιακά δικαιώματα. 6ωρο, 5ήμερο, 30ωρο.

• **Δημόσια υποχρεωτική κοινωνική ασφάλιση. Να μειωθεί ο απαιτούμενος χρόνος**

εργασίας ως τη σύνταξη για όλες/ους. Διατήρηση των συντάξεων σε μειωμένα έτη εργασίας για γυναίκες και μητέρες σε όποιους χώρους έχουν κατακτηθεί.

• **Αύξηση των δημόσιων δαπανών για την Υγεία.** Ενιαίο, καθολικό αποκλειστικά δημόσιο και δωρεάν σύγχρονο σύστημα υγείας-πρόνοιας.

• **Απαλλαγή από τη νυχτερινή εργασία των γονιών** σε όλη τη διάρκεια της προσχολικής ηλικίας των παιδιών, καθώς και των γονιών των μονογονεϊκών οικογενειών.

• **Επίδομα άδειας μητρότητας για τις αυτοαπασχολούμενες** τρεις μήνες πριν και έξι μήνες τουλάχιστον (με προσαύξηση ανάλογα με τις ανάγκες) μετά τον τοκετό στο ύψος του βασικού μισθού. Απαλλαγή από τις ασφαλιστικές εισφορές για έναν χρόνο μετά τον τοκετό με πλήρη ασφαλιστικά δικαιώματα. Επίδομα αδείας στον γονιό που αναλαμβάνει καθήκοντα γονεϊκής φροντίδας. Καμιά περικοπή στις άδειες επαπειλούμενης κύησης.

• **Μειωμένο ωράριο εργασίας για γονείς με παιδιά ΑμΕΑ, χωρίς περικοπές των αποδοχών τους.** Μεγαλύτερη άδεια στις μονογονεϊκές οικογένειες και σε γυναίκες με αναπηρία ή με παιδιά ΑμΕΑ.

• **Γενναία αύξηση των αναρρωτικών αδειών** για όλες/ους τις/τους εργαζόμενες/ους. Να καλύπτονται μέσα στις αναρρωτικές απουσία για διενέργεια ιατρικών εξετάσεων, απουσία σε περίπτωση αδιαθεσίας λόγω περιόδου κ.λπ.

• **Δημόσιες και δωρεάν υπηρεσίες κοινωνικής φροντίδας** (γηροκομεία, παιδικοί σταθμοί, πρωτοβάθμια περίθαλψη), ώστε να απαλλαγούν οι γυναίκες από υπηρεσίες που πρέπει να παρέχονται από το κράτος.

• **Όχι στη μονιμοποίηση της τηλεργασίας**, που πλήττει κυρίως τις εργαζόμενες γυναίκες, μετά το πέρας της πανδημίας. Η τηλεργασία να αποτελεί δικαίωμα της εργαζόμενης ή του εργαζόμενου, που να μπορεί να το ασκήσει μόνο προς όφελος της/του (π.χ. όταν υπάρχει αδυναμία μετακίνησης λόγω μόνιμου προβλήματος υγείας) και όχι διευθυντικό δικαίωμα.

• **Ενίσχυση της δημόσιας δωρεάν εκπαίδευσης** για την ελάφρυνση των γονιών από τα δυσβάσταχτα πρόσθετα οικονομικά βάρη της μόρφωσης. Κανένα παιδί έξω από το δημόσιο σχολείο πριν τα 18 χρόνια του. Όχι στην παιδική εργασία. Κατάργηση του νόμου για τη μαθητεία.

• **Προστασία στο δικαίωμα της αυτοδιάθεσης του σώματος και στην έκτρωση.** Οι εκτρώσεις να είναι προσβάσιμες χωρίς ταξικούς φραγμούς, να είναι δωρεάν σε ένα αναβαθμισμένο δημόσιο σύστημα υγείας.

• **Καμία ανοχή στην παρενόχληση, τη βία και την αυθαιρεσία** στους εργασιακούς χώρους. Να προβλεφθούν στις συλλογικές συμβάσεις διατάξεις για την προστασία των εργαζομένων από τη σεξουαλική παρενόχληση και την κακοποίηση. Μισθοί υπερημερίας όταν εξαναγκάζεται μια γυναίκα να φύγει από τη δουλειά λόγω παρενόχλησης από τον εργοδότη. Άμεση δικαίωση σε περιστατικά σεξιστικών, εργοδοτικών αυθαιρεσιών, ηθικής και ψυχολογικής παρενόχλησης (mobbing) στους εργασιακούς χώρους.

• **Καμιά ανοχή στην κουλτούρα του βιασμού,** αποφασιστική σύγκρουση μαζί της. Να αναγνωριστεί νομικά η γυναικοκτονία και το δικαίωμα στην αυτοάμυνα και σε περιπτώσεις βίας απέναντι σε γυναίκες και ΛΟΑΤΚΙΑ+ άτομα.

• Χρηματοδότηση από τον κρατικό προϋπολογισμό για τη λειτουργία σε κάθε δήμο δημόσιων κοινωνικών υπηρεσιών για την πρόληψη του φαινομένου της βίας και για τη στήριξη των θυμάτων (ξενώνες, τηλεφωνικές γραμμές, νομικής, ιατρικής και ψυχολογικής υποστήριξης κ.ά.), με την άμεση στελέχωσή τους από εξειδικευμένο προσωπικό με μόνιμη και σταθερή εργασία, χωρίς καμία εμπλοκή ΜΚΟ.

• Να **επιταχθούν ξενοδοχεία** για ασφαλή διαμονή των γυναικών, παιδιών, αναπήρων και ΛΟΑΤΚΙΑ+ που αντιμετωπίζουν κακοποιητική συμπεριφορά σε σχέσεις ή/και στην οικογένεια. Να ενισχυθούν τα θύματα βίας οικονομικά ώστε να μπορούν να φύγουν, διασφαλίζοντας αξιοπρεπείς όρους διαβίωσης.

• Όχι στην αντιδραστική αναμόρφωση του οικογενειακού δικαίου. Κατάργηση του νόμου για την υποχρεωτική συνεπιμέλεια. Ίδρυση δομών υποστήριξης και ενδυνάμωσης των γονιών, μόνιμα και σταθερά επιδόματα που θα καλύπτουν τις πραγματικές ανάγκες των φτωχών οικογενειών. Δημιουργία δημόσιων δομών κοινωνικής πρόνοιας που να υποστηρίζουν ενεργά και τους δύο γονείς σε περιπτώσεις συναινετικής συνεπιμέλειας. Καμιά μητέρα οικονομικά εξαρτημένη.

• Ισότιμη αναγνώριση όλων των μορφών οικογένειας πέραν της κυρίαρχης ετερόφυλης, όπως είναι η μονογονεϊκή οικογένεια, η ομόφυλη οικογένεια και για ισότιμα δικαιώματα στην τεκνοθεσία και στην κληρονομιά.

• **Αποφασιστική σύγκρουση με την ομοφοβία και την τρανσοφοβία.** Δημόσια και δωρεάν πρόσβαση σε επεμβάσεις φυλομετάβασης για όσες/ους το επιθυμούν, ταυτότητα για τρανς και ίντερσεξ άτομα. Ισότητα σε εργασία, παιδεία, υγεία και σε κάθε έκφανση της καθημερινότητας. **Δεν ξεχνάμε τη δολοφονία του/της Ζακ/Zackie Κωστόπουλου. Στη φυλακή οι δολοφόνοι του/της.**

ΘΕΣΗ 10: Το φεμινιστικό κίνημα και η ταξική του πτέρυγα δίνουν αποφασιστική μάχη απέναντι σε όλα τα παραπάνω. **Οι μεγαλειώδεις απεργίες στις 8 Μάρτη κ**αι οι κινητοποιήσεις όλων των τελευταίων χρόνων έχουν αναδείξει τα ζητήματα της εκμετάλλευσης και καταπίεσης των γυναικών και των ΛΟΑΤΚΙΑ+ σαν κεντρικά ζητήματα της εργατικής τάξης και της νεολαίας και την αμφισβήτηση σε όλο αυτό το σύστημα της εκμετάλλευσης και της καταπίεσης. Από τα καθημερινά περιστατικά βίας κάθε μορφής, μέχρι τις υποθέσεις που έγιναν πιο γνωστές (όπως της Γ.Μπίκα, των γυναικοκτονιών, της 12χρονης κλπ) το κίνημα βάζει συνεχώς ανάχωμα στην βία απέναντι στις γυναίκες και τα ΛΟΑΤΚΙΑ+, τον καθημερινό σεξισμό, τις διακρίσεις. Η καταπίεση θα διαιωνίζεται όσο υπάρχει εκμετάλλευση, για αυτό εμείς παλεύουμε για έναν κόσμο που δεν ελέγχεται από το νόμο του κέρδους, την καταπίεση, την εξαθλίωση, τον κανιβαλισμό, τις σχέσεις εξουσίας. Για αυτό και το πρόγραμμα που προτείνουμε είναι ένα πρόγραμμα ανατροπής και όχι διαχείρισης στα πλαίσια ενός σάπιου συστήματος.

Η ΑΝΤΑΡΣΥΑ είναι η δύναμη που βρέθηκε μέσα στους μεγάλους αγώνες όλου του προηγούμενου διαστήματος. Οι δυνάμεις της ΑΝΤΑΡΣΥΑ πρωτοστατήσαν ώστε τα τελευταία χρόνια η 8 Μάρτη να είναι πανεργατική απεργία με τις γυναίκες μπροστά ενάντια στην καταπίεση και στην εκμετάλλευση.

Παλεύουμε για μια κοινωνία χωρίς σεξισμό, χωρίς διακρίσεις, μια κοινωνία απελευθέρωσης. Μόνο η αντικαπιταλιστική επαναστατική πάλη μπορεί να φέρει στο προσκήνιο έναν τέτοιο κόσμο.

Δυναμώνουμε την αριστερά της σύγκρουσης και της ανατροπής του συστήματος, την αριστερά της πανανθρώπινης χειραφέτησης!

21 Μάη: Ψηφίζουμε ΑΝΤΑΡΣΥΑ!